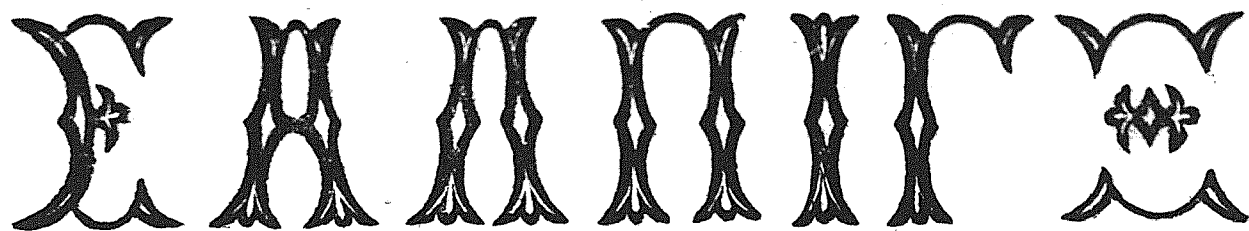

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν ταῖς χωρίσις 6
Ἐν δὲ τῇ ἑξω-
τερικῇ σφ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ πλοῖον « Φιλανθρωπία » τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Μαρνέρου δέχεται δι' Ἀλεξάνδρειαν βαρέλλια αἰ-
νου, ἀντὶ ναύλου 2 φράγκων, καὶ χα-
ροῦπι ἀντὶ φρ. 1.75 τὸ χαλεπικὸν
καντάρι.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Με-
τάλλα εὐρίσκεται κινίνη πρώτης ποι-
ότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον
παράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλό-
μενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἔκ τε
τῆς δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλή-
λων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς οδηγιῶν
καὶ συμβουλῶν.

Κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνὸς
ἡμέραν Σάββατον θέλει γείνη ἐν τῷ
χωρίῳ Φατούλλα ἡ συνήθης πανηγυ-
ρίς τῶν ἁγίων μαγάλων Μαρτύρων
Ριγέντου καὶ Ὁρέου. Εἰδοποιούνται
πρὸς τοῦτο ὅπως σπεύσωσιν οἱ τιμῶν-
τες τὴν μνήμην τῶν ἁγίων προσκυ-
νηταί.

ΚΟΙΜΑΣΘΕ

Η

ΕΝΕΡΓΕΙΤΕ;

—οἶδοι—

Τὰ πάντα ἡσυχᾷ! Εἰς δλα
ἀνάπαυλα!! Γενικὸς καὶ ἀδιά-
κοπος ὕπνος!!!

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς
φύσημα νεκροῦ μᾶς ἐπάγωσε,
μᾶς κατέστησεν ἀδρανὲς τὸ σῶ-
μα καὶ μᾶς ἐχαλάρωσε τὰ δια-
νοητικὰ νεῦρα. Μᾶς ἔθηκε φιδὸν
εἰς τὸ στόμα μᾶς ἐπνίξε τὴν φω-
νὴν. Ὡς λίθος ἐντὸς λίμνης ἐρρί-
φθη καὶ ἐσίγησαν ὅλοι οἱ βάρτα-
χοι. Θαυμάσιον τὸ στρατήγη-
μα, διότι ἐξαίρετον τὸ ἀποτελε-
σμα.

Τί γινόμεθα; Τί διανοούμεθα;
Τί ἀπεφασίσσαμεν; Ποῖαι συσκέ-
ψεις ἔλαβον χώραν; Τί τέλος
πάντων ἔκτοτε ἐγένετο; Οὐδὲν,
ἀπολύτως οὐδὲν! Ἄλλ' ἔάν ὁ
καιρὸς ὑπαγορεύῃ τὰς ἐξοχὰς
καὶ ἀναπαύσεις, ὁ τόπος ὅμως
ἀναγκάζει εἰς ἐνεργείας καὶ συ-
σκέψεις, ἡ δὲ φιλοπατρία βιάζει
νὰ θυσιάσωμεν τὸν καιρὸν ὑπὲρ

τοῦ τόπου, χάριν εὐχαριστοτέ-
ρων ἐξοχῶν καὶ γενικωτέρων ἀ-
ναπαύσεων. Ἡμεῖς ἀναπαυόμε-
θα, ἀλλ' ὁ τόπος οὐδενίαν ἀνεσιν
ἔχει, οὐδενίαν ἀνάπαυσιν εὐρί-
σκει, ὁ δὲ λαὸς ὑποβλέπει τὰς
ἀναπαύσεις μας καὶ θεωρεῖ αὐ-
τὰς ἀκαίρους καὶ καταχρηστι-
κῶς γινόμενας.

Ὁ λαὸς ἀνέθηκε τὰς ἐλπί-
δας καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φρον-
τίδας εἰς τοὺς ἐξοχωτέρους του,
εἰς τοὺς λογάδας του, παρ' ὧν
ἐπίσημον ἔλαβεν ὑπόσχεσιν ὅτι
διηνεκῶς μέχρις ἀποτελέσματος
θὰ κοπιᾶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ὑποσχέσει
ταύτῃ ἀπεσύρθη ἡσυχος εἰς τὸ
ἔργον του. Ἡ ἐλπίς τὸν κοιμί-
ζει καὶ ἡ ἐλπίς τὸν ἐξυπνᾷ, μει-
διῶσα ἐκείνη, σκυθρωπὸν τοῦτον,
τρώγοντα ἐν βαρυθυμίᾳ τὸν μέ-
λανα ἄρτον του καὶ ἀνυπομό-
νως ἀτενίζοντα πρὸς τὰς ἐνερ-
γείας τῶν ἀναλαβόντων τὴν
προστασίαν καὶ ὑπεράσπισίν του.
Δικαιοῦται λοιπὸν νὰ ἐρωτήσῃ
διὰ τῆς πενθίμου φωνῆς του
«κοιμάσθε ἢ ἐνεργεῖτε;» καὶ ὁ-
φείλομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν
φωνὴν αὐτὴν, πρὶν ἢ ὁ ἀπελπι-
σμός τὴν ἐξαγριώσῃ καὶ τὴν
καταστήσῃ τρομεράν.

Προὔκειτο νὰ ὑπογραφῇ καὶ
ἐπιδοθῇ τῷ Μ. Ἀρμοστῇ ἀντί-
γραφον τοῦ ὑπομνήματος. Προὔ-
κειτο καὶ πρόκειται εἰσέτι καὶ
θὰ πρόκηται ἴσως ἐπὶ πολὺ, ἐνῶ
διὰ πολλοὺς λόγους ἔπρεπε νὰ
δοθῇ τοῦτο λίαν ἐνωρίς. Θὰ ἐγί-
νετο ἴσως ἀφορμὴ ἀνταλλαγῆς
νέων ἐπιστολῶν μεταξὺ Ἀρμο-
στοῦ καὶ Ὑπουργοῦ, ἀφ' ὧν θὰ
ἐφωτισόμεθα ἔτι πλέον περὶ τῆς
διαθέσεως τῶν ἀρχόντων μας
καὶ θὰ ἐρρυθμίζομεν ἐπὶ τῷ κα-
νονικώτερον τὴν ἐν τῷ μέλλοντι
πορείαν μας, χωρὶς νὰ παρεκ-
κλίνωμεν ἐννοεῖται τοῦ ἀρχικοῦ
σκοποῦ μας. Θὰ ἐγένετο ἴσως
ἀφορμὴ ν' ἀνταλλαγῶσιν ἐπι-
στολαὶ μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ
Πρεσβείας, δι' ὧν θὰ ὠρίζετο με-
ταξὺ ἄλλων καὶ ὁ κατάλληλος

καιρὸς, καθ' ὃν δεόν ν' ἀπέλθῃ ἡ
Πρεσβεία, περὶ τοῦ ὁποίου πρῶ-
τιστα καὶ μάλιστα ἔπρεπεν αὐ-
τῇ νὰ συσχεθῇ καὶ ἀποφασίσῃ
ἀπὸ τοῦδε, καὶ, τέλος πάντων,
ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὅσω ἐνω-
ρίτερον δοθῇ τὸ ἀντίγραφον τοῦ
ὑπομνήματος τόσῳ καλλίτερον
καὶ ὠφελιμώτερον θὰ ᾔνε διὰ
τὸ ὅλον ζήτημα.

Ἐάν τὸ ἀντίγραφον τοῦ ὑπο-
μνήματος φθάσῃ εἰς Λονδὶνον
πρὸ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσε-
ων τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ὅ-
ς θὰ ψηφισθῇ πίστωσης ὑπὲρ
τοῦ μεγάλου ἐλλείμματος τῆς
Κύπρου, φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἐγί-
νετο τοῦτο ἀφορμὴ πολλῶν συ-
ζητήσεων περὶ τῆς οἰκονομικῆς
θέσεως τῆς Κύπρου, ἐκ δὲ τῶν
συζητήσεων τούτων πολλὰς θὰ
ἐκαρπούμεθα ὠφελείας. Ἐρω-
τήσεις καὶ ἀπαντήσεις, αἵτινες
θ' ἀντηλλάσσοντο ἐν τῇ Βουλῇ
μεταξὺ βουλευτῶν καὶ Ὑπουρ-
γῶν περὶ Κύπρου ἐν τῇ παρού-
σῃ περιστάσει, θὰ ἐχρησίμευον ἡ-
μῖν ὡς στήλαι φωτὸς καθοδη-
γοῦσαι εἰς μέτρα σωτήρια.

Μ' ἔσονται λοιπὸν διαθέσιμον
καιρὸν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν,
πρέπει νὰ σπεύδωμεν, διότι, ἐ-
κτός τοῦ ὀτικτὰ γοργόν καὶ χάριν
ἔχει, ἐκτός τοῦ ὅτι πλεῖστα ὅσα
παρόμοια τοῖς ἀνωτέρω, ἀφ' ὧν
ὠφελούμεθα, δύνανται νὰ ᾔνε
ἀποτέλεσμα τῆς σπουδῆς ἡμῶν,
ἀποδεικνύομεν πρὸς τοὺς ἄλλους
ὅτι δὲν κοιμώμεθα ἀλλὰ γρηγο-
ροῦμεν, ὅτι τὰ δεινὰ τοῦ τόπου
δὲν μᾶς ἀφίνουν νὰ ἡσυχάζωμεν,
καὶ ὅτι ἀπέναντι τῆς προσπάθει-
ας πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμά-
των καὶ θεραπείαν τῶν κακῶν
θυσιάζομεν πᾶσαν ἡσυχίαν καὶ
ἀνάπαυσιν, διηνεκῶς ἐργαζόμε-
νοι καὶ κοπιῶντες ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος. Ὅταν ᾔνε ἀποφασισμέ-
νον νὰ γείνη τι καὶ καταστῇ τοῦ-
το γνωστὸν, πρέπει νὰ γίγηται
ἀμέσως. Ἡ βραδύτης καὶ ἡ ἀ-
ναβολὴ εἰς τοιαύτας περιστάσεις
παρεξηγουμένη, βλάπτει πολὺ,
καὶ δυστυχῶς ἡ βλάβη ἀνήκει

εἰς δλόκληρον λαόν. Διατὶ νὰ δι-
δωμεν ἀφορμὴν νὰ χαρακτηρι-
ζώμεθα ὡς ἄνθρωποι ψυχροὶ, δει-
λοὶ, ἀμφισβητοῦντες καὶ ἀναποφά-
σιστοι; Κατανοοῦμεν ἀρὰ γὰρ τὴν
ἐξ ἐνὸς τοιούτου χαρακτηρισμοῦ
προσγινομένην ἡμῖν ζημίαν καὶ
βλάβην;

ΚΑΛΟΣ ΟΙΩΝΟΣ!

ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΕΚΙΝΗΘΗΣΑΝ!

Εἶδομεν εὐτυχῶς τὰς μεγάλας ἀ-
λευρημηχανὰς τῆς πόλεως μας νὰ κά-
μωσιν ἐναρξιν κινήσεως, μετὰ τόσων
μηνῶν ἀργίαν, εἰς τὴν κατεδύκασεν
αὐτὰς ἡ καλοσσηαία εἰσαγωγὴ ξένου
ἀλεύρου. Ὅταν τοιαῦται μηχαναὶ τί-
θενται εἰς ἐνέργειαν, σημαίνει ὅτι ἡρ-
χίσεν ὁ γεωργὸς ν' ἀναλαμβάνῃ, διότι
ἐγένετο ἀρχὴ ἐξοδεύσεως τοῦ πράγ-
ματός του, τὸ ὅποιον ἡ εἰσαγωγὴ κα-
τεδύκασε νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς ἀποθήκης
του.

Ἀπὸ ἔτους σχεδὸν ἤδη εἰσαγωγὴ
δημητριακῶν προϊόντων ἐκ Κύπρου δὲν
ἐγένετο. Σίτος καὶ ἀλεύρα εἰσάγοντο
ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου εἰς τοιαύ-
την τιμὴν ὥστε ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν
κυπριακῶν πούτων εἰδῶν ἦτο ἀδύνα-
τος. Τίς εἶδονατο νὰ φαντασθῇ ὅτι εἰς
τοιαύτην ἀνομβρίαν καὶ ἀφορίαν τῆς
νήσου ὁ σίτος καὶ τὸ ἀλεύρον θὰ ἐπι-
λοῦντο εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμὴν; Τὸ
τοιούτου ἐχάραποιε πολλοὺς, ἀλλ' ἡ-
μεῖς νομίζομεν ὅτι ἡ κυρίως ἀφορμὴ
τῆς μεγάλης σήμερον ἀνερείας καὶ
δυσυχίας τοῦ τόπου εἶνε τοῦτο.

Οἱ μὲν παραγωγεῖς ἐνδὲς πράγμα-
τοι, δηλαδή οἱ γεωργοὶ ἐπιθυμοῦν
ἐννοεῖται νὰ πωλῶσι τὸ προϊόν τῆς
γεωργίας τῶν εἰς ὑψηλὴν τιμὴν.
Οἱ καταναλωταὶ ὅμως, ὅσον θεοδύως
ἀγοράζωσι τὸν σίτον καὶ τὸ ἀλεύρον
εἰς χαμηλὴν τιμὴν τόσον εἶνε εὐχαρι-
στημένοι. Ὡς τῶν παραγωγῶν καὶ
τῶν καταναλωτῶν ἐν τῇ περιστάσει
ταύτῃ τὰ συμφέροντα συγκρούονται
ἡ ὠφελεία τοῦ ἐνὸς εἶνε ζημία τοῦ ἄ-
λλου καὶ τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀλλὰ φέρε ἰδῶμεν, πότερον εἶνε τὸ
συμπεριώτερον δι' ἑνὰ τὸν ἑνὸς ἢ τοῦ
ἄλλου ἢ ἡ ἀκρίβεια τῶν πρώτων εἰδῶν
τῶν τροφίμων;
Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἶνε ἡ πᾶσι
μὲν ἐκείνοι εἰσίνες φρονεῖν ὅτι ἡ εὐ-
θηνία εἶνε καλὸν πρᾶγμα. Ἡ εὐθηνία

είνε σημείον δυστυχίας· ἐκάστου τόπου ἐνῶ ἡ ἀκριβεία, τῶν τροφίμων μάλιστα, εἶνε ἀπόδειξις εὐτυχίας. Ἡ εὐθηνία εἶνε καταστροφή γενική τῶν τῶν παραγωγῶν, τῶν γεωργῶν δηλαδή, ὅσον καὶ τῶν καταναλωτῶν, τῶν μὴ γεωργῶν δηλαδή, τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐμπόρων κ. λ. καὶ ἰδοὺ πως.

Ὅταν εἶνε εὐθηνία εἰς τὸν οἶτον κριθῇ καὶ λοιπὰ τοιαῦτα εἶδη, σημαίνει ὅτι ἡ παραγωγή ἄλλων, κύκλῳ ἡμῶν μερῶν, εἶνε εὐτυχής· τῶν, ὥστε συμφέρει ἡ εἰσαγωγή, καὶ ὅταν γίνῃται εἰσαγωγή, τότε τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐντόπιου γεωργοῦ ἡ μένει εἰς τὴν τιμὴν. Τότε ὁ γεωργός, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ μέρος, λαμβάνων ὀλίγα ἐκ τοῦ προϊόντος του, ἀναγκάζεται γὰρ περιορίζῃ τὰς ὁρέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας του, διότι ἡ τιμὴ τῶν ἄλλων εἰδῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκην, δὲν ἀκολουθεῖ τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος του. Τὰ ἐνδύματα π. χ. καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ ὄρυζον καὶ τὸ σάπωνιον, ἂν ὦν ἔχει ἀνάγκην ὁ γεωργός μένουν ὑψωμένα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ μόνον τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξυτελισθῇ. Δυσυχεῖ λοιπὸν ὁ γεωργός, διότι ὅσα λαμβάνει δὲν ἐπαρκούν οὔτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του οὔτε εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ ἔμπορος διότι δὲν ἐξοδεύει πρᾶγμα ἢ δὲν λαμβάνει χρήματα, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι δὲν εὐρίσκει ἐργασίαν, ἢ, ἐὰν εὐρίσκη, τὸ ἡμέρομισθιον μολίς τὸν ἀρκεῖ πρὸς τροφήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν προέρχεται ἡ κασιμότης πάσης ἐργασίας, ὡς συνέβη ἐφέτος εἰς τὴν νῆσον ὁλόκληρον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Λεμεσόν, ὅπου, ὡς γνωρίζομεν, ἐνῶ ἄλλοτε ἦσαν ὑψωμένα, τὰ τρόφιμα κυρίως, εἰς δυσανάλογον ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς νήσου πόλεις τιμὴν καὶ παρεπονούμεθα δι' αὐτὸ, κατήντησαν ἐσχάτως εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων τιμὴν, κατήλθεν ἐπομένως ὡς βλέπομεν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων κασιμότητα.

Ὅταν ὁμοῦ πωλῇ ὁ παραγωγὴς, δηλ. ὁ γεωργός τὸ πρᾶγμα τοῦ εἰς ὑψωμένην τιμὴν, τότε σημαίνει ὅτι κάμνει ἐξαγωγήν τοῦ προϊόντος του, ὅτι ἐπομένως ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ, καὶ ὁ γεωργός τότε λαμβάνων πολλά, ἐξοδεύει καὶ ἀφειδῶς εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του. Τότε συνευτυχοῦν καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῶν γεωργῶν καταναλωταί. Συνευτυχεῖ δηλ. καὶ ὁ ἔμπορος, διότι ἐξοδεύει πρᾶγμα καὶ λαμβάνει χρήματα, συνευτυχεῖ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι εὐρίσκει ἐργασίαν καὶ λαμβάνει ἡμέρομισθιον καλόν.

Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν τὴν κτήσιν τῶν μηχανῶν καλὴν

οἰκονομὴν. Ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν οἴτου καὶ ἀλευροῦ, ἐπομένως συμφέρει εἰς τὰς μηχανὰς νὰ ἐργασθῶσιν. Αἱ μηχαναὶ διὰ νὰ ἐργασθῶσιν ἀγκάζονται νὰ ἀγοράζωσι τὸν ἐντόπιον οἶτον. Ἰδοὺ ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ γεωργοῦ. Ὁ γεωργός ἐξοδεύων τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐκπληροῖ καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας του, ἄρα καὶ ὁ τεχνίτης καὶ ὁ ἔμπορος συνευτυχοῦν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ τρώγωμεν τὸ γλυκὺ ἀλευρον τοῦ τόπου μας, αἰσθανόμενοι μετὰ τῆς γλυκύτητός του καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι διδομεν τὸ χρήμα μας εἰς τοὺς ἀδελφούς μας γεωργούς, τὸ ἐκδύλλομεν δηλαδή ἀπὸ τῆς μιᾶς τζέπης μας καὶ τὸ βάλλομεν εἰς τὴν ἄλλην, χωρὶς νὰ τὸ ἐκσφενδονίζωμεν ἐξω τοῦ τόπου, καὶ θὰ παύσωμεν πλέον τρώγοντες τὰ ξένα ἐκεῖνα ἀλευρα, τῶν ὁποίων ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὁσμὴ καταντᾷ ἀνυπόφορος εὐθὺς ἅμα κρυώσῃ ὁ ἄρτος. Καθόσον τρώγομεν ξένον ἄρτον, ἀπόδειξις, ὅτι προχωροῦμεν πρὸς τὴν δυσυχίαν. Ἰδοὺ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπεστηρίζομεν ἄλλοτε τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροῦ τινος φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλευρῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντόπιον πρᾶγμα. Καὶ ὁμοῦ, χωρὶς νὰ σκεπτόμεθα ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, 40 χιλ. περίπου λίρας ἴσως θὰ ἐτράβησεν ἐκ Κύπρου, προτιμῶμεν τὰ ἀλευρά της, τὰ ὁποῖα ἀγοράζομεν κατὰ 5 καὶ 8 γρ. ἀκριβώτερα τῶν ἐντοπίων. Ἰδοὺ τι γίνεται ὅταν δὲν σκεπτόμεθα καλῶς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τὸ συμφέρον μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀτάξεως διωρίσθη ἐν Λάρνακι ὡς γράφει ἡ «Ἀκρόπολις» ὁ κ. Ἰω. Κιργούσιος, ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς ἀτάξεως τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας. Ἐλπίζομεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας νὰ ἀνασυσταθῇ τὸ ὑποπροξενεῖον.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, ὥρα 7 1/2 π. μ. ἡτοκτόνησε διὰ πιστολίου ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐν Κτήματι Πάφου, ὁ Γιάγκος Δημητριάδης, ἀνὴρ εὐυπόληπτος καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτάτων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων γνωρίζομενος. Λόγοι δικαιολογούντες τὴν ἀπονενονημένην ταύτην πράξιν δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ μακαρίτης εἶχεν ἰδιοτροπίας τινὰς ἥτο δὲ ἀφωσιωμένος ὅλως εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας τὸν ἐβλεπέ τις εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ πλήρες ἐμπορικὸν

κατάστημά του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ τὸν ἴδῃ τις εἰς καφενεῖα ἢ ἄλλα μέρη. Λίαν προσηλωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ἐλυπεῖτο κατὰ καρδίαν ὅταν ἐργασία δὲν ὑπῆρχε, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ὅς μετὰ ἐμπορικὴ ἀπραξία καταμαστιζεῖ ὁλόκληρον τὴν νῆσον καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν Πάφον, ἡ μελαγχολία, ἡ θλίψις καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ μακαρίτου δὲν εἶχον ὅρια, διότι προσέβλεπε βλάβην εἰς τὰ οἰκονομικά του. Προσεβλήθη κατόπιν καὶ ὑπὸ ἐπιμόνου πυρετοῦ, ὑποπτεύετο δὲ ὅτι ἐπαθεν ὑπὸ φθίσεως, ὅφ' ἧς πρὸ τινος συγγενῆς τοῦ τις ἐπαθε καὶ ἀπεβίωσε. Ἡ ἰδέα αὐτῇ τὸν ἐδασάνιζε διηνεκῶς. Τὴν παρελθούσαν λοιπὸν Κυριακὴν ἐσηκώθη τὸ πρωὶ καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνστ. Ι. Πηλαβάκη, ὅπου ἐσχάτως ἔμεινε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος, ἤθελεν ἐπιμόνως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκεῖ πλησίον κειμένην οἰκίαν του. Μετέβη ἐκεῖ καὶ πρὶν ἢ τὸν προφθάσῃ ἡ ἀκολουθοῦσα αὐτὸν σύζυγός του ἤρπασε τὸ πιστόλιον καὶ ἡτοκτόνησεν. Ἡ σφαῖρα εἰσελθοῦσα ἀπὸ πλησίον τοῦ ὠτός, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐγκαταλείπει σύζυγον, τέσσαρα ἄρρενα καὶ δύο θήλεα τέκνα. Τὸ Κτήμα καὶ ἡ Πάφος ἐν γένει ἐκλαυσαν ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τῇ στερήσει τοιοῦτου ἀνδρός.

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι τὸ μόλυσμα τοῦτο τῶν αὐτοκτονιῶν μετεδόθη ἀπὸ τινος καὶ εἰς τὴν νῆσόν μας. Ἐντὸς ἔτους τρεῖς τοιαῦται ἐγένοντο ὑπὸ κυπρίων. Ἀτελής ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν οὗτος, ἀδυνατῶν ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ πάσης ἡθικῆς ἢ ὑλικῆς βλάβης ἢ στενοχωρίας καταφεύγῃ εἰς μέσον τοιοῦτο πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ καταπιέζοντος αὐτὸν βάρους.

Ἡ ἐσοδία τῶν χαρουπιῶν ἐφέτος καθυστέρησε πολὺ τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς εἰδήμονας, ὁλίς θὰ ἀνέλθῃ τὸ ποσὸν τούτων εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ περυσίου, ἥτοι περὶ τὰς 20 περίπου χιλ. χαλεπικὰ καντάρια.

Θάρος! Ἐὰν δὲν ἔχωμεν ἱεροκήρυκας νὰ διδάσκωσιν ἐπ' ἀμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ὁμοῦς ἱερεῖς, καταρθοῦντας διὰ τῆς διδασχῆς τῶν νὰ ἐρημώσωσιν οἰκογενείας, στεροῦντες

αὐτὰς τοῦ μόνου στηρίγματος τῶν. Καλόγηρός τις Λευκωσιῆς, μεμυημένος τὰ τοῦ ἀσκητικοῦ βίου, (ἀλλ' ἐντὸς πόλεων, καὶ ὅχι ὁρέων,) κατάρθωσε πρὸ τινος καιροῦ διὰ τῶν διδασχῶν τοῦ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ζῇ μετὰ τοῦ θορυβώδους καὶ σκανδαλώδους τούτου κόσμου, (καὶ ὁμοῦς ἐκεῖνος ζῇ καὶ ἀπολαμβάνει καλῶς τὰ τοῦ κόσμου,) καὶ ὅτι ἡ ἀγαμία εἶνε ἀρεστωτέρα εἰς τὸν Θεόν (ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀνακάλυψε τοῦτο), κατάρθωσε ἐλεγομένως τέσσαρες μὲν νεοί, ἀπὸ 17 μέχρις 28 ἐτῶν, υἱοὶ τοῦ χ' Χαράλαμπ' Ἰωσήφ ἀπὸ χωρίον Καίμακλιν νὰ χαρίσωσιν εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον πᾶσαν τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἅγιον Ὁρος, ἀφέντες τοὺς γονεῖς ἀπρостаτεύτους, θρηνοῦντας καὶ τὰ μαῦρα ἐνδυθέντας, ὡς ἐκ τῆς στερήσεώς των, τέσσαρες δὲ ἄλλοι, σύντροφοι τῶν πρώτων, κινδυνεύουν νὰ πράξωσιν τὸ αὐτὸ· νέαι δὲ τινες ἐνεδύθησαν τὰ μαῦρα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς γονεῖς διὰ νὰ μονάσωσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον Λευκωσίας, ἂν δὲν ἐμάνθανε ταῦτα πάντα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἔθετε τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας ἱεροδιδασκαλικὰς ὁρέξεις τοῦ εὐλαβεστάτου καλογήρου, ὅστις οὔτε τὸ ἅγιον Ὁρος ἐπεθύμησέ ποτε οὔτε τὴν μοναζίαν ἢν συμβουλεύει, οὔτε ἀπὸ τῶ ἀλισθερίσι τοῦ ἀπεφασισέ ποτε (ὁ Θεὸς φυλάξαι) νὰ φανῇ συγκαταβατικὸς εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ χριστιανόν.

Ταύτας καὶ πλείστας ἄλλας πληροφορίας ἔχομεν περὶ τοῦ νέου τούτου εὐαγγελικοῦ κήρυκος, τὰς ὁποίας ὁμοῦς παραλείπομεν, ἀφοῦ ἀνωτέρα βία καταγίνεται ἤδη νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὰ εὐαγγελικὰ διδάγματα.

Κατὰ τὴν συνάδελφον «Ἐνώτιν» τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ὁ ἐπὶ τοῦ Σταυροβουνίου ναὸς τοῦ Σταυροῦ, τοῦ «Θεοκρεμάστου» ἐπιλεγομένου, ἐγένετο ἐσωτερικῶς παρανάλωμα τοῦ πυρός, καέντων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων, στασιδίων, κανδύλων κ. λ., ἔτι δὲ καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Σταυροῦ, πλην τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεφυτευμένου ἱεροῦ τεμαχίου τοῦ τιμίου ξύλου, ὅπερ εὐρέθη ἀνέπαφον μετὰ τῆς τέ-

είνε σημείον δυστυχίας· ἐκάστου τόπου ἐνῶ ἡ ἀκριβεία, τῶν τροφίμων μάλιστα, εἶνε ἀπόδειξις εὐτυχίας. Ἡ εὐθηνία εἶνε καταστροφή γενική, τῶν τῶν παραγωγῶν, τῶν γεωργῶν δηλαδή, ὅσον καὶ τῶν καταναλωτῶν, τῶν μὴ γεωργῶν δηλαδή, τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐμπόρων κ. λ. καὶ ἰδοὺ πως.

Ὅταν εἶνε εὐθηνία εἰς τὸν οἶτον κριθῇ καὶ λοιπὰ τοιαῦτα εἶδη, σημαίνει ὅτι ἡ παραγωγή ἄλλων, κύκλω ἡμῶν μερῶν, εἶνε εὐτυχής, τῶν, ὥστε συμφέρει ἡ εἰσαγωγή, καὶ ὅταν γίνῃται εἰσαγωγή, τότε τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐντόπιου γεωργοῦ ἡ μένει εἰς τὴν τιμὴν. Τότε ὁ γεωργός, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ μέρος, λαμβάνων ὀλίγα ἐκ τοῦ προϊόντος του, ἀναγκάζεται γὰρ περιορίζῃ τὰς ὁρέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας του, διότι ἡ τιμὴ τῶν ἄλλων εἰδῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκην, δὲν ἀκολουθεῖ τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος του. Τὰ ἐνδύματα π. χ. καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ ὄρυζον καὶ τὸ σάπωνιον, ἂν ὦν ἔχει ἀνάγκην ὁ γεωργός μένουσιν ὑψωμένα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ μόνον τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξυτελισθῇ. Δυσυχεῖ λοιπὸν ὁ γεωργός, διότι ὅσα λαμβάνει δὲν ἐπαρκούν οὔτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του οὔτε εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ ἔμπορος διότι δὲν ἐξοδεύει πρᾶγμα ἢ δὲν λαμβάνει χρήματα, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι δὲν εὐρίσκει ἐργασίαν, ἢ, ἐὰν εὐρίσκη, τὸ ἡμέρομισθιον μολὶς τὸν ἀρκεῖ πρὸς τροφήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν προέρχεται ἡ κασιμότης πάσης ἐργασίας, ὡς συνέβη ἐφέτος εἰς τὴν νῆσον ὁλόκληρον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Λεμεσόν, ὅπου, ὡς γνωρίζομεν, ἐνῶ ἄλλοτε ἦσαν ὑψωμένα, τὰ τρόφιμα κυρίως, εἰς δυσανάλογον ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς νήσου πόλεις τιμὴν καὶ παρεπονούμεθα δι' αὐτὸ, κατήντησαν ἐσχάτως εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων τιμὴν, κατήλθεν ἐπομένως ὡς βλέπομεν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων κασιμότητα.

Ὅταν ὁμοῦ πωλῇ ὁ παραγωγὴς, δηλ. ὁ γεωργός τὸ πρᾶγμα τοῦ εἰς ὑψωμένην τιμὴν, τότε σημαίνει ὅτι κάμνει ἐξαγωγήν τοῦ προϊόντος του, ὅτι ἐπομένως ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ, καὶ ὁ γεωργός τότε λαμβάνων πολλά, ἐξοδεύει καὶ ἀφειδῶς εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του. Τότε συνευτυχοῦν καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῶν γεωργῶν καταναλωταί. Συνευτυχεῖ δηλ. καὶ ὁ ἔμπορος, διότι ἐξοδεύει πρᾶγμα καὶ λαμβάνει χρήματα, συνευτυχεῖ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι εὐρίσκει ἐργασίαν καὶ λαμβάνει ἡμέρομισθιον καλόν.

Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν τὴν κτήσιν τῶν μηχανῶν καλὴν

οἰκονομὴν. Ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν οἴτου καὶ ἀλευροῦ, ἐπομένως συμφέρει εἰς τὰς μηχανὰς νὰ ἐργασθῶσιν. Αἱ μηχαναὶ διὰ νὰ ἐργασθῶσιν ἀγκάζονται νὰ ἀγοράζωσιν τὸν ἐντόπιον οἶτον. Ἰδοὺ ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ γεωργοῦ. Ὁ γεωργός ἐξοδεύων τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐκπληροῖ καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας του, ἄρα καὶ ὁ τεχνίτης καὶ ὁ ἔμπορος συνευτυχοῦν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ τρώγωμεν τὸ γλυκὺ ἀλευρον τοῦ τόπου μας, αἰσθανόμενοι μετὰ τῆς γλυκύτητός του καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι διδομεν τὸ χρήμα μας εἰς τοὺς ἀδελφούς μας γεωργούς, τὸ ἐκδύλλομεν δηλαδή ἀπὸ τῆς μιᾶς τζέπης μας καὶ τὸ βάλλομεν εἰς τὴν ἄλλην, χωρὶς νὰ τὸ ἐκσφενδονίζωμεν ἐξω τοῦ τόπου, καὶ θὰ παύσωμεν πλέον τρώγοντες τὰ ξένα ἐκεῖνα ἀλευρα, τῶν ὁποίων ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὁσμὴ καταντᾷ ἀνυπόφορος εὐθὺς ἅμα κρυώσῃ ὁ ἄρτος. Καθόσον τρώγομεν ξένον ἄρτον, ἀποδείξει, ὅτι προχωροῦμεν πρὸς τὴν δυσυχίαν. Ἰδοὺ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπεστηρίζομεν ἄλλοτε τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροῦ τινος φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλευρῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντόπιον πρᾶγμα. Καὶ ὁμοῦ, χωρὶς νὰ σκεπτόμεθα ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, 40 χιλ. περίπου λίρας ἴσως θὰ ἐτράβησεν ἐκ Κύπρου, προτιμῶμεν τὰ ἀλευρά της, τὰ ὁποῖα ἀγοράζομεν κατὰ 5 καὶ 8 γρ. ἀκριβώτερα τῶν ἐντοπίων. Ἰδοὺ τι γίνεται ὅταν δὲν σκεπτόμεθα καλῶς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τὸ συμφέρον μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀ. τάξεως διωρίσθη ἐν Λάρνακι ὡς γράφει ἡ «Ἀκρόπολις» ὁ κ. Ἰω. Κιργούσιος, ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς ἀ. τάξεως τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας. Ἐλπίζομεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας νὰ ἀνασυσταθῇ τὸ ὑποπροξενεῖον.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, ὥρα 7 1/2 π. μ. ἡτοκτόνησε διὰ πιστολίου ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐν Κτήματι Πάφου, ὁ Γιάγκος Δημητριάδης, ἀνὴρ εὐυπόληπτος καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτάτων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων γνωρίζομενος. Λόγοι δικαιολογούντες τὴν ἀπονενονημένην ταύτην πράξιν δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ μακαρίτης εἶχεν ἰδιοτροπίας τινὰς ἥτο δὲ ἀφωσιωμένος ὅλως εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας τὸν ἐβλεπέ τις εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ πλήρες ἐμπορικὸν

κατάστημά του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ τὸν ἴδῃ τις εἰς καφενεῖα ἢ ἄλλα μέρη. Λίαν προσηλωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ἐλυπεῖτο κατὰ καρδίαν ὅταν ἐργασία δὲν ὑπῆρχε, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ὅς μετὰ ἐμπορικὴ ἀπραξία καταμαστιζεῖ ὁλόκληρον τὴν νῆσον καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν Πάφον, ἡ μελαγχολία, ἡ θλίψις καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ μακαρίτου δὲν εἶχον ὅρια, διότι προσέβλεπε βλάβην εἰς τὰ οἰκονομικά του. Προσεβλήθη κατόπιν καὶ ὑπὸ ἐπιμόνου πυρετοῦ, ὑποπτεύετο δὲ ὅτι ἐπαθεν ὑπὸ φθίσεως, ὅφ' ἧς πρὸ τινος συγγενῆς τοῦ τις ἐπαθε καὶ ἀπεβίωσε. Ἡ ἰδέα αὐτῇ τὸν ἐδασάνιζε διηνεκῶς. Τὴν παρελθούσαν λοιπὸν Κυριακὴν ἐσηκώθη τὸ πρωὶ καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνστ. Ι. Πηλαβάκη, ὅπου ἐσχάτως ἔμεινε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος, ἤθελεν ἐπιμόνως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκεῖ πλησίον κειμένην οἰκίαν του. Μετέβη ἐκεῖ καὶ πρὶν ἢ τὸν προφθάσῃ ἡ ἀκολουθοῦσα αὐτὸν σύζυγός του ἤρπασε τὸ πιστόλιον καὶ ἡτοκτόνησεν. Ἡ σφαῖρα εἰσελθοῦσα ἀπὸ πλησίον τοῦ ὠτός, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐγκαταλείπει σύζυγον, τέσσαρα ἄρρενα καὶ δύο θήλεα τέκνα. Τὸ Κτήμα καὶ ἡ Πάφος ἐν γένει ἐκλαυσαν ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τῇ στερήσει ταιούτου ἀνδρός.

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι τὸ μόλυσμα τοῦτο τῶν αὐτοκτονιῶν μετεδόθη ἀπὸ τινος καὶ εἰς τὴν νῆσόν μας. Ἐντὸς ἔτους τρεῖς τοιαῦται ἐγένοντο ὑπὸ κυπρίων. Ἀτελὴς ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν οὗτος, ἀδυνατῶν ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ πάσης ἡθικῆς ἢ ὑλικῆς βλάβης ἢ στενοχωρίας καταφεύγῃ εἰς μέσον τοιοῦτο πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ καταπιέζοντος αὐτὸν βάρους.

Ἡ ἐσοδία τῶν χαρουπιῶν ἐφέτος καθυστέρησε πολὺ τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς εἰδήμονας, ὁλίς θὰ ἀνέλθῃ τὸ ποσὸν τούτων εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ περυσίου, ἥτοι περὶ τὰς 20 περίπου χιλ. χαλεπικὰ καντάρια.

Θάρος! Ἐὰν δὲν ἔχωμεν ἱεροκήρυκας νὰ διδάσκωσιν ἐπ' ἀμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ὁμοῦς ἱερεῖς, καταρθοῦντας διὰ τῆς διδασκίας τῶν νὰ ἐρημώσωσιν οἰκογενεῖας, στεροῦντες

αὐτὰς τοῦ μόνου στηρίγματος τῶν. Καλόγηρός τις Λευκωσιῆς, μεμυημένος τὰ τοῦ ἀσκητικοῦ βίου, (ἀλλ' ἐντὸς πόλεων, καὶ ὄχι ὁρέων,) κατῳρῶσε πρὸ τινος καιροῦ διὰ τῶν διδασκῶν τοῦ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ζῇ μετὰ τοῦ θορυβώδους καὶ σκανδαλώδους τούτου κόσμου, (καὶ ὁμοῦς ἐκεῖνος ζῇ καὶ ἀπολαμβάνει καλῶς τὰ τοῦ κόσμου,) καὶ ὅτι ἡ ἀγαμία εἶνε ἀρεστωτέρα εἰς τὸν Θεόν (ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀνακάλυψε τοῦτο), κατῳρῶσε ἐλεγομένως τέσσαρες μὲν νέαι, ἀπὸ 17 μέχρις 28 ἐτῶν, υἱοὶ τοῦ χ' Χαράλαμπ' Ἰωσήφ ἀπὸ χωρίον Καίμακλιν νὰ χαρίσωσιν εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον πᾶσαν τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἀφέντες τοὺς γονεῖς ἀπρостаυτούς, θρηνοῦντας καὶ τὰ μαῦρα ἐνδυθέντας, ὡς ἐκ τῆς στερήσεώς των, τέσσαρες δὲ ἄλλοι, σύντροφοι τῶν πρώτων, κινδυνεύουν νὰ πράξωσιν τὸ αὐτὸ· νέαι δὲ τινες ἐνεδύθησαν τὰ μαῦρα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς γονεῖς διὰ νὰ μονάσωσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον Λευκωσίας, ἐν δὲν ἐμάνθανε ταῦτα πάντα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἔθετε τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας ἱεροδιδασκαλικὰς ὁρέξεις τοῦ εὐλαβεστάτου καλογήρου, ὅστις οὔτε τὸ ἅγιον Ὅρος ἐπεθύμησέ ποτε οὔτε τὴν μοναζίαν ἢ συμβουλεύει, οὔτε ἀπὸ τὸ ἀλισθερίσι του ἀπεφασισέ ποτε (ὁ Θεὸς φυλάξαι) νὰ φανῇ συγκαταβατικὸς εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ χριστιανόν.

Ταύτας καὶ πλείστας ἄλλας πληροφορίας ἔχομεν περὶ τοῦ νέου τούτου εὐαγγελικοῦ κήρυκος, τὰς ὁποίας ὁμοῦς παραλείπομεν, ἀφοῦ ἀνωτέρα βία καταγίνεται ἤδη νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὰ εὐαγγελικὰ διδάγματα.

Κατὰ τὴν συνάδελφον «Ἐνώτιν» τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ὁ ἐπὶ τοῦ Σταυροβουνίου ναὸς τοῦ Σταυροῦ, τοῦ «Θεοκρεμάστου» ἐπιλεγόμενου, ἐγένετο ἐσωτερικῶς παρανάλωμα τοῦ πυρός, καέντων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων, στασιδίων, κανδύλων κ. λ., ἐτι δὲ καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Σταυροῦ, πλην τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεφυτευμένου ἱεροῦ τεμαχίου τοῦ τιμίου ξύλου, ὅπερ εὐρέθη ἀνέπαφον μετὰ τῆς τέ-

